

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 433/2017-13

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 31. augusta 2017 predbežne prerokoval sťažnosť [REDAKČIA], [REDAKČIA], zastúpeného advokátom JUDr. Jindřichom Stoszecom, Černyševského 26, Bratislava, vo veci namietaného porušenia jeho základných práv podľa čl. 24, čl. 26, čl. 46 a čl. 48 Ústavy Slovenskej republiky a práv podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 5 S 223/2013 z 28. júla 2015 v spojení s opravným uznesením z 18. februára 2016, ako aj rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 10 Sžo 33/2016 z 19. apríla 2017 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDAKČIA] o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 26. júna 2017 doručená sťažnosť [REDAKČIA] (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta

porušenie základných práv podľa čl. 24, čl. 26, čl. 46 a čl. 48 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práv podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) postupom a rozsudkom Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 5 S 223/2013 z 28. júla 2015 v spojení s jeho opravným uznesením z 18. februára 2016, ako aj rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) sp. zn. 10 Sžo 33/2016 z 19. apríla 2017 (ďalej aj „napadnuté rozhodnutia“).

2. Sťažovateľ v sťažnosti uvádza, že ako profesionálny vojak vykonával službu v „*Ozbrojených silách SR*“ a v rámci tejto služby bol vyslaný na plnenie úloh na Cypre. V roku 2013 vyslovil na internetovom portáli ministra obrany Slovenskej republiky svoj názor (neadresne) na pôsobenie niektorých funkcionárov našej armády, avšak neskôr bol za svoj prejav disciplinárne stíhaný a pod nátlakom podpísal aj žiadosť o uvoľnenie z armády z rodinných dôvodov, v dôsledku čoho bol prepustený zo služobného pomeru profesionálneho vojaka.

3. Poukazujúc na ďalšie skutkové a právne okolnosti prípadu, z ktorých odvodzuje porušenie svojich práv uvedených v bode 1 napadnutými rozhodnutiami krajského súdu a najvyššieho súdu (zamietli jeho žalobu o preskúmanie rozhodnutia žalovaného služobného úradu, pozn.), sťažovateľ cituje podrobne v sťažnosti niektoré ustanovenia osobitných zákonov (napr. zákona o štátnej službe profesionálnych vojakov, Zákonníka práce a ustanovenia týkajúce sa zásady rovnakého zaobchádzania), ako aj viaceré články ústavy (napr. čl. 24 ods. 1, čl. 46 ods. 1 ústavy, čl. 124, čl. 127 ods. 1, čl. 141 ods. 1, čl. 144 ods. 1 ústavy), čl. 6 ods. 1 dohovoru, ako aj čl. 36 ods. 1 listiny a tvrdí, že „*vec bola prejednaná nezákonným sudcom (čl. 48 Ústavy SR)*“. Súčasne v závere žiada finančné zadost'učinenie v sume 75 000 €, ktorá má predstavovať „*hodnotu benefitov, ktoré by mu náležali ak by k prepusteniu nedošlo*“.

4. Na tomto základe sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd nálezom takto rozhodol:

„... *Základné právo sťažovateľa na prerokovanie veci spravodlivo podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, čl. 38 ods. 2 Listiny základných*

ľudských práv a slobôd, .l. 24, 26, 46, 48 ústavy SR postupom a rozhodnutím Krajského súdu v Bratislave a Najvyššieho súdu SR porušené bolo.

... Zrušuje sa Rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 10Sžo/33/2016 z 19.4.2017 a rozsudok Krajského súdu Bratislava 5S/223/2013-83 zo dňa 28. júla 2015, v spojení s opravným uznesením č. k. 5S/223/2013-106 zo dňa 18. februára 2016, a vec sa vracia Krajskému súdu v Bratislave na dalšie konanie a rozhodnutie.

... [REDAKOVANÉ] sa priznáva finančné zadosťučinenie v sume 75.000,-  (slovom sedemdesiatpat tisíc EUR), ktoré mu je Krajsk súd Bratislava povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

... Krajsk súd Bratislava je povinný uhradiť [REDAKOVANÉ] trovy konania stanovené súdom do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu na účet jeho právného zástupcu JUDr. Jindřicha Stoszka...“

II.

5. ústavný súd podľa .l. 127 ods. 1 ústavy rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo pravnickych osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

6. Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (dalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd navrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

7. Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde navrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, navrhy, ktoré nemajú náležitosti predpisane zákonom, neprípustné navrhy alebo navrhy podane niekým zjavne neoprávneným, ako aj navrhy podane oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť

uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

8. Podľa § 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde návrh na začatie konania sa ústavnému súdu podáva písomne. Návrh musí obsahovať, akej veci sa týka, kto ho podáva, prípadne proti komu návrh smeruje, akého rozhodnutia sa navrhovateľ domáha, odôvodnenie návrhu a navrhované dôkazy. Návrh musí podpísať navrhovateľ (navrhovatelia) alebo jeho (ich) zástupca.

9. Podľa § 20 ods. 4 zákona o ústavnom súde je ústavný súd viazaný návrhom na začatie konania okrem prípadov výslovne uvedených v tomto zákone.

10. Podľa § 50 ods. 1 písm. a) zákona o ústavnom súde sťažnosť okrem všeobecných náležitostí uvedených v § 20 musí obsahovať označenie, ktoré základné práva alebo slobody sa podľa tvrdenia sťažovateľa porušili.

11. Viazanosť ústavného súdu návrhom na začatie konania sa prejavuje predovšetkým vo viazanosti petitom návrhu na začatie konania, teda tou časťou sťažnosti (v konaní podľa čl. 127 ods. 1 ústavy), v ktorej sťažovateľ špecifikuje, akého rozhodnutia sa od ústavného súdu domáha (§ 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde), čím zároveň vymedzí predmet konania pred ústavným súdom z hľadiska požiadavky na poskytnutie ústavnej ochrany. Vzhľadom na uvedené môže ústavný súd rozhodnúť len o tom, čoho sa sťažovateľ domáha v petite svojej sťažnosti, a vo vzťahu k tomu subjektu, ktorý označil za porušovateľa svojich práv (m. m. IV. ÚS 415/09, IV. ÚS 355/09, II. ÚS 19/05, III. ÚS 2/05). To zvlášť platí vtedy, ak je sťažovateľ zastúpený kvalifikovaným právnym zástupcom. Ústavný súd poukazuje na to, že popri uvedení petitu je ďalšou povinnosťou sťažovateľa, aby svoju sťažnosť náležite odôvodnil a aby odôvodnenie sťažnosti bolo zosúladené s jej petitom. Nedostatok odôvodnenia sťažnosti vyvoláva významné procesné dôsledky (m. m. IV. ÚS 359/08, IV. ÚS 198/2012, IV. ÚS 54/2014).

12. Ústavný súd poukazuje na skutočnosť, že sťažovateľ, zastúpený kvalifikovaným právnym zástupcom, svoju sťažnosť k jednotlivým označeným právam v bode 1 a 4 vecne neodôvodnil (§ 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde) a absentuje v nej aj špecifická (individualizovaná) ústavnoprávna argumentácia. Takisto jeho návrh na rozhodnutie (petit) v úvode – pozri bod 4 – je neurčitý a nevykonateľný vo vzťahu k označeným čl. 24, 26, 46 a čl. 48 ústavy, ktoré jednak bližšie nekonkretizuje (uvedené články obsahujú viacero skutkových podstát) a ani konkrétne neuvádza, akými konaniami či rozhodnutiami krajského súdu a najvyššieho súdu mali byť jeho základné práva porušené.

13. Sťažovateľ v sťažnosti napríklad len všeobecne uvádza, že postupom odvolacieho súdu bolo prelomené jeho právo na zákonného sudcu, pretože došlo k zmene dvoch sudcov v senáte, ktorý jeho vec rozhodoval, a tiež to, že odvolací súd sa nezaoberal podstatnými okolnosťami jeho prípadu, ktoré opisuje na strane 5 a 6.

14. Ústavný súd v tejto súvislosti zdôrazňuje, že taký rozsah nedostatkov v zákonom predpísaných náležitostiach, aký vyplýva z podania sťažovateľa, nie je povinný odstraňovať z úradnej povinnosti. Na taký postup slúži inštitút povinného právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom a publikovaná judikatúra, z ktorej jednoznačne vyplýva, ako ústavný súd posudzuje nedostatok zákonom predpísaných náležitostí podaní účastníkov konania (IV. ÚS 409/04, II. ÚS 117/05, IV. ÚS 267/08, IV. ÚS 213/2010).

15. Podľa § 18 ods. 2 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov advokát je povinný pri výkone advokácie postupovať s odbornou starostlivosťou, dôsledne využívať všetky právne prostriedky, a takto chrániť a presadzovať práva a záujmy klienta. Tieto povinnosti advokáta vylučujú, aby ústavný súd nahradzoval úkony právnej služby, ktoré je povinný vykonať advokát tak, aby také úkony boli objektívne spôsobilé vyvolať nielen začatie konania, ale aj prijatie sťažnosti na ďalšie konanie, ak sú na to splnené zákonom ustanovené predpoklady. Osobitne to platí pre všetky zákonom ustanovené náležitosti úkonov, ktorými začína konanie pred ústavným súdom (napr. II. ÚS 117/05, IV. ÚS 267/08, IV. ÚS 213/2010).

16. Uvedené nedostatky zákonom predpísaných náležitostí sťažnosti sťažovateľa boli preto prvotným dôvodom na jej odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Vzhľadom na kvalifikované právne zastúpenie ústavný súd sťažovateľa na odstránenie nedostatkov sťažnosti nevyzýval, primerane aplikujúc § 160 ods. 3 písm. b) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov v spojení s § 31a ods. 1 zákona o ústavnom súde.

17. Obiter dictum ústavný súd uvádza, že aj keby zistené vady odôvodnenia a petitu sťažnosti (ktoré boli dôvodom na odmietnutie sťažnosti, pozn.) neexistovali, sťažnosti sťažovateľa by aj tak nebolo možné vyhovieť, pretože napadnuté súdne rozhodnutia nie sú arbitrárne a ani zjavne neodôvodnené.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 31. augusta 2017